

ZPAP
OKRĘG ZIELONOGÓRSKI
1954 – 2009

WYSTAWA
z okazji 55-lecia istnienia
OKRĘGU ZIELONOGÓRSKIEGO
ZWIĄZKU POLSKICH ARTYSTÓW PLASTYKÓW

POD PATRONATEM HONOROWYM
MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA LUBUSKIEGO MARCINA JABŁOŃSKIEGO
PREZYDENTA MIASTA ZIELONA GÓRA JANUSZA KUBICKIEGO

Zrealizowano przy pomocy finansowej
Prezydenta Miasta Zielona Góra - Janusza Kubickiego

Okręg Zielonogórski ZPAP składa szczególnie gorące podziękowania
Pani Prezydent Wiolecie Haręźlak
za życzliwość i szczerą wprost wobec środowiska artystów plastyków.

Wyrażamy również ogromną wdzięczność niżej wymienionym osobom
i firmom za pomoc w realizacji wystawy.
Bez ich życzliwości i serdecznego wsparcia nasze przedsięwzięcie
nie mogłoby zostać zrealizowane.

DZIĘKUJEMY:

DOM MEBLOWY - BURZYŃSKI | Piotr Bartkowiak, SAGITTA Sp. Jawna
Lubuski Teatr w Zielonej Górze | Restauracja Jefferson's Steak House
P.H.-P. GERPOL Sp. Jawna | L. A. Ślebodziński, P.H. KREŚLARZ
Barbara i Waldemar Rzepka - PIEKARNIA | MEDLINE | Firma STAMPTEX
Sklep COMO | Butique MONA | Firma Handlowa ROBI | Drukarnia FILIP

MONA

COMO

FILIP

Jestem szczęśliwy, że umieszczając parę słów w niniejszym wydawnictwie, mogę w imieniu Zarządu Okręgu Zielonogórskiego Związku Polskich Artystów Plastyków i swoim własnym, zainaugurować obchody 55-lecia. Z radością witam Kolegów, twórców z wielu miast naszego regionu, którzy na naszą wystawę nadesłali swoje prace, dowodząc głębokiego przywiązania i życzliwości. Wystawa z okazji 55-lecia Okręgu Zielonogórskiego ZPAP, to kolejna manifestacja artystów plastyków, świadcząca o aktywności twórczej środowiska, i wysokim zaangażowaniu w tworzeniu pejzażu kulturalnego miasta i województwa.

Pragnę serdecznie podziękować tym wszystkim, którzy przyczynili się do tej „manifestacji” oraz tym którzy mieli wpływ na piękne karty historii naszego Związku, tym którzy go wspierali i pomagali, dofinansowali, oceniali, a także poświęcali bezinteresownie swój czas, swoje umiejętności, służyli radą i wiedzą.

Wystawa „GRONO” towarzysząca obchodom Jubileuszu budzi wielkie zainteresowanie, tym bardziej, że analiza uczestnictwa w niej przedstawicieli (rzeczywistych członków ZPAP) określonego pokolenia, wykazuje zdecydowaną przewagę artystów, którzy zarówno latami studiów, jak datami debiutów, jak wreszcie osiągnięciami tworzyli środowisko plastyczne oraz kształtowali pejzaż kulturalny miasta w latach 60. i 70. ubiegłego wieku. Wystawa Jubileuszowa skrzyżuje zapewne najrozmaitsze tendencje artystyczne. Nie chodzi jednak o żaden plebiscyt ocen wartościujących, lecz o stwierdzenie, czy takie prezentacje - jeśli będą organizowane i dokumentowane systematycznie co kilka lat, pozwolą w znacznym stopniu zapobiec dezinformacji co do rzeczywistych hierarchii. Pozwolą także obserwować i określać przemiany artystyczne dokonujące się w środowisku nie na zasadzie apriorycznych „wyczuć” ale na gruncie realnym. W dobie dzisiejszej, w dobie panowania pluralizmu estetycznego tego rodzaju bezstronne konfrontacje są nieodzowne.

*Prezes Okręgu Zielonogórskiego ZPAP
Przemysław Gapiński*

Kiedy w 2002 roku zaczęłam prowadzić Galerię PRO ARTE chciałam wyjść naprzeciw nowemu młodemu pokoleniu artystów działających w Zielonej Górze. Wystawa „Pokolenie” zaowocowała przyjęciem do ZPAP młodej, prężnej grupy twórców. Obawiałam się jednak czy uda się pogodzić ich wizję sztuki z tym, co reprezentowała „starszyzna”. Przez kilka lat mojej działalności, początkowe obawy okazały się płonne a szereg wystaw zorganizowanych w ramach cyklu „Artysta, Dzieło, Odbiorca – spotkania ze sztuką” udowodniły, że nestorzy nie tyle współlegzystują z „młodymi”, ale przede wszystkim budują zwartą partnerską więź. Próba sił, z której wyniknął młody zarząd spowodowała, że zainteresowanie zielonogórskim okręgiem wzrastało wśród kolejnych młodych absolwentów uczelni artystycznych. Na efekty nie należało długo czekać, w chwili obecnej w Zielonogórskim Okręgu ZPAP działa aktywnie 92 artystów, różnych mediów.

Dzięki obopólnej współpracy młodego zarządu z nowymi, jak i starszymi członkami, okazało się, że ZPAP nadal może stanowić atrakcyjne miejsce dla kolejnych artystów. Rokrocznie organizowane są zbiorowe i indywidualne wystawy kolejnych wstępujących członków, przy pełnej aprobacie nestorów. Przez siedem lat mojej obecności w galerii i przyjacielskich relacjach z młodymi artystami oraz prezentacji ich twórczości, mogę być spokojna, że „nadchodząca młodość” daje przyczynek do zachowania ciągłości pokoleniowej.

Z okazji 55-lecia powołania delegatury Okręgu ZPAP w Zielonej Górze, postanowiłam zmobilizować starsze pokolenie do pokazania najświeższych prac z ostatnich dwóch lat. Z radością dziękuję uczestnikom wystawy za spontaniczne i pełne zapału podjęcie wyzwania w zbudowaniu wystawy „Grono”, której mam zaszczyt być kuratorem.

*Kurator wystawy
Barbara Schiller*

Konrad Schiller

Siła „Grona”

Pierwsze działania artystyczne w Zielonej Górze, bez zbędnej przesady scharakteryzować można jako spotkania wąskiej grupy przyjaciół. Czas, w jakim przyszło wykuwać przyszłe życie artystyczne, nikogo nie rozpieszczał. Artyści zostawali osamotnieni w swoich poczynaniach. Przeciętnego odbiorcy nie było lub bardziej trapiła go rzeczywistość na nowych ziemiach. Twórcy byli sami dla siebie. To czas pionierskich działań na każdym polu. Pod koniec lat czterdziestych na tzw. Ziemiach Odzyskanych (min. w Zielonej Górze) ważniejsze było ustabilizowanie struktury ekonomiczno-politycznej. Sprawami kultury i plastyki w tym najbardziej niepewnym i newralgicznym momencie prawie nikt się nie zajmował. Nie oznacza to jednak, że sztuka została wyrugowana z życia miasta. Przeciwnie w pierwszej grupie twórców przybyłych do Winnego Grodu przeważała chęć aktywnego działania. Już w 1948 roku z inicjatywy nielicznej jeszcze grupy twórców założony został kabaret „Zielony Kot” oraz „Zielonogórska Grupa Artystów Plastyków”. Były to działania, które niewątpliwie pozwoliły zaistnieć grupie plastyków i dały ujście tłamszonej energii tworzenia, ale przede wszystkim umożliwiły one solidny grunt do coraz wyraźnego i skonsolidowanego życia artystyczne-

go. Pierwsi artyści-pionierzy przetarli szlak „dzikiego zachodu” dla następnych grup artystów-osiedleńców, i tak, w początku lat pięćdziesiątych do Zielonej Góry zaczęli napływać nowi młodzi twórcy, wkraczający pewnym krokiem w świat sztuki na zupełnie świeżym terenie. W grupie tej znaleźli się między innymi Klemens Felchnerowski, Marian Szpakowski, Witold Nowicki, Kazimierz Rojowski, Ignacy Bieniek. Dla nich Zielona Góra przestała być niewiadomą a stała się ich miastem. Dominujący do tej pory marazm artystyczny, zaczynał ciężać nowo przybyłym artystom. Stało się jasne, że taka sytuacja nie może utrzymywać się bez końca. Dobrym krokiem do rozpoczęcia nowego rozdziału w artystycznej kronice miasta, był rok 1954, kiedy to grupa zielonogórskich artystów pojechała z oficjalną wizytą do Zarządu Głównego ZPAP w Warszawie.

Tak wspomina to Klemens Felchnerowski, *trzeba coś zrobić, rozruszać atmosferę. Pierwsze plany. (...) Kwiecień 1954 roku. Parę osób, spotkanie ze społeczeństwem, wino. Kwiaty, wzruszenia. Pierwsza wzmianka w „Gazecie Zielonogórskiej”. Jedzie nas trójka do Zarządu Głównego Związku Polskich Artystów Plastyków i do Ministerstwa Kultury i Sztuki, w sprawie utworzenia Delegatury ZPAP w Zielonej Górze.*

Przyjmuje nas ówczesny wiceminister Lucjan Motyka. (...) Dwie godziny przyjacielskiej pogawędki. O sztuce (wiadomo kolega lubi szarości), o grodzie Konicza, planach. Ogląda fotografie naszych prac. Pyta o kolor. Fachowiec. Uzbrojeni w pełnomocnictwa i błogosławieństwa wracamy do naszej Zielonej Góry¹. Wizyta w Ministerstwie przyniosła oczekiwany skutek, już w maju 1954 roku powołana została Delegatura ZPAP w Zielonej Górze, jej prezesem został Klemens Felchnerowski, wiceprezesem Ziemowit Szuman, a sekretarzem Kazimierz Rojowski. Powołanie tej instytucji pozwoliło unormować sprawy środowiska artystycznego, które w 1959 roku urosło do 40 osób. Lokalne środowisko odczuwało potrzebę świadomego zaistnienia na arenie krajowej. Pomocna w tym momencie była oficjalna polityka Partii oraz lokalnych władarzy. Pod koniec lat 50 postępował proces decentralizacji władzy. W konsekwencji oznaczało to, że mniejsze ośrodki otrzymywały większą swobodę w podejmowaniu wielu decyzji. Nie inaczej było w Zielonej Górze. Środowisko artystyczne zaczęło rosnąć w siłę, do miasta przybywać zaczęli nowi twórcy. Byli to najczęściej absolwenci znaczących w kraju uczelni artystycznych, głównie Akademii Krakowskiej, Warszawskiej oraz z Torunia. Dodatkowym bodźcem poprawy sytuacji było powołanie podczas VIII Walnego Zjazdu Delegatów ZPAP w Warszawie w dniach 14 – 18 kwietnia 1959 roku, Okręgu ZPAP w Zielonej Górze. Nowo mianowanym prezesem został Marian Szpakowski. Struktura organizacyjna życia artystycznego była już ukształtowana, w efekcie zwiększyła się liczba wystaw, a Zielona Góra zaczęła być postrzegana jako coraz atrakcyjniejsze miejsce dla młodych artystów. Na początku lat sześćdziesiątych w lokalnym środowisku zrodziła się idea zorganizowania w mieście dużej imprezy artystycznej. Cel był prosty, pokazać to środowisko nie jako przypadkową grupę, ale jako prężne i świadome swojej wartości. Powodzeniu powziętych planów sprzyjał dynamiczny rozwój nowych zjawisk w sztuce.

W latach 60. w Polsce zaczęły działać coraz prężniejsze galerie autorskie, skupiające w swojej orbicie zarówno uznanych artystów,

jak również teoretyków i krytyków. Dla Zielonej Góry i młodego w owym czasie środowiska, istotne okazały się prywatne kontakty Mariana Szpakowskiego, Witolda Cichacza, Tadeusza Dobosza, zarówno z znaczącymi artystami ze środowiska Galerii „Krzywe Koło” oraz krytykami sztuki Andrzejem Osęką, Jerzym Madejskim, Januszem Boguckim czy Jerzym Ludwińskim. Również liczna grupa wpływowych artystów tamtego czasu przyklasnęła idei zorganizowania poważnego festiwalu sztuki, min. Tadeusz Dominik, Zbigniew Gostomski, Jerzy Rosołowicz, Eugeniusz Geppert, Gerard Kwiatkowski, Oskar Hansen, Henryk Morel, Piotr Perepyły, Bohdan Urbanowicz i wielu innych. Nie tylko wspierali oni organizatorów w rozwijaniu formuły artystycznej i programowej samej imprezy, ale również przez lata pozostawali w bliskich kontaktach z lokalnym środowiskiem.

Zielona Góra i rezydujący w niej artyści, przestali być postrzegani, jako dalecy „krewni” z prowincji, ale weszli w ogólnopolski obieg artystyczny, stali się równorzędnymi partnerami w rozwoju sztuki współczesnej w jej najbardziej oryginalnych przejawach. To właśnie wraz z początkiem lat 60. przez Polskę przetoczyła się gwałtowna fala nowoczesnych, świeżych działań. Malarstwo materii, eksperymenty z abstrakcją geometryczną czy też zagadnienia ekspresjonistycznego malarstwa nowej figuracji, nie stanowiły już kuriozum wśród artystów rezydujących w Zielonej Górze. Od 1963 roku niemal w całym kraju nastał czas festiwali i sympozjów artystyczno–naukowych. Osieki, Elbląg, Puławy i wreszcie Zielona Góra ze „Złotym Gronem” na niemal dwie dekady stały się najbardziej prężnymi ośrodkami eksperymentów plastycznych, urbanistycznych, czy też związanych z teorią i krytyką sztuki. Wiele z podobnych imprez niestety nie przetrwała napierającej fali spotkań i zniknęła z artystycznej mapy kraju. Jednak „Złote Grono”, jak również spotkania w Osiekach i Elblągu, pracowały swoje programy przez niemal dwie dekady. Sama impreza organizowana w Zielonej Górze, stanowi długą i dynamiczną historię, ale jest to również historia środowiska, które w całości związane było z lokalnym oddziałem ZPAP. To właśnie spotkania „Zło-

togronowe” odzwierciedlały atrakcyjność i znaczenie lokalnej grupy artystów na arenie ogólnokrajowej. Niewątpliwie najbardziej istotne wydarzenia przypadły na połowę lat 60. między 1963 a 1969 rokiem, kiedy to odbyło III „Złote Grono” (1967) wraz z wystawą „Przestrzeń i Wyraz”, wprowadzającą w sztuce polskiej zjawisko environment, aranżacji przestrzennej oraz utopijnej architektury przyszłości.

W 1969 miała miejsce kolejne przełomowe wydarzenie na „Złotym Gronie”, wystawa prezentująca krytyków związanych z najważniejszymi autorskimi galeriami w kraju min. Galerią Foksal, Galerią „Pod Mona Lisą”. Jednak IV „Złote Grono” przeszło do historii przede wszystkim, dzięki bardzo burzliwym spotkaniom sympozjalnym dotyczącym krytyki artystycznej w Polsce. Kolejnym szczytowym okresem dla „Złotego Grona” a tym samym dla samego środowiska artystycznego Zielonej Góry były lata 1974 – 1979. To właśnie w tym okresie najbardziej frapującym problem dla lokalnych twórców, ale jak się okazało i dla całego środowiska artystycznego kraju, stały się problemy środowiska naturalnego, urbanistyki czy szeroko rozumianej cywilizacji kulturowej człowieka. Podczas kolejnych spotkań „Złotego Grona” zielonogórscy artyści wraz innymi twórcami z Polski wespół z naukowcami, architektami i urbanistami powołali do życia ogólnokrajowy projekt, znany jako „Karta Łagowska”. Niestety po dziś dzień, tekst jak i jego przesłanki nie zostały przepracowane, tak jak zakładano to w 1975 roku. Swoisty złoty czas dla środowiska dobiegał końca, „Złote Grono” zaczęło wyczerpywać swoją formułę, wielu twórców zamknęło się w wypracowanych już głęboko tendencjach, malarstwa materii, kolejnych redakcjach doświadczeń kolorystów, czy silnie akademickich już tradycjach martwych natur, pejzażu, portretu czy grafiki warsztatowej. Jednak nie oznacza to, że środowisko się rozplynęło, czy popadło w stagnację. Nie, działało nadal, ale stopniowo zamykało się w pewnej peryferyjności.

Nastąpił nowy czas, kolejne lata przyniosły zupełnie nowe trendy, a wraz z nimi młode pokolenie twórców, dla których Związek Polskich Artystów Plastyków, reprezentował starą szkołę. Nowy

ekspresjonizm, sztuka krytyczna, nowe media, popbanalność, każde z tych zjawisk, stanowiło odpowiedź na nowy czas. Ponownie lokalno-peryferijne środowiska musiały udowodniać swoją wartość. Jednak w takim porządku rzeczy zaczęło brakować miejsca dla twórców, którzy budowali środowisko i wykuwali nowe trendy 30 – 40 lat wcześniej. Minęło 55 lat, od kiedy w Zielonej Górze działa Związek Polskich Artystów Plastyków. W czasie tym, zarówno galeria związkowa, jak i twórcy z nią związane odzwierciedlali to, co dla sztuki polskiej było najbardziej żywotne i interesujące. Nastąpiła gwałtowna zmiana pokoleniowa, zupełnie młodzi artyści wbrew panującym opiniom postanowili przejąć na swoje barki ciężar prowadzenia Związku, który przez szereg dekad dowodził swojej wartości i dzięki nim robi to nadal.

Wydawać by się mogło, że przez lata o założycielach i pierwszych członkach ZPAP w Zielonej Górze, zapomniano a przecież nadal aktywnie działają i teraz prezentują swoje prace w galerii związkowej PRO ARTE. Nastąpiła jubileuszowa data, 55 lat ZPAP w Zielonej Górze, to idealny moment by uczcić ten fakt. Jednak czy wystawę „Grono” należy traktować jak każdą inną wystawę na okrągłą rocznicę? Zdecydowanie byłbym daleki od tego, jubileuszowe wystawy mają to do siebie, że w większości przypadków obrazują historię. W przypadku „Grona” historia staje się drugorzędna, a może nawet zbędna. To raczej sami twórcy, ich życie oraz doświadczenie artystyczne, stanowią o owej historii. Lecz wystawa ta jest jak najbardziej zanurzona w teraźniejszości.

Kiedy czyta się listę nazwisk artystów biorących udział w „Gronie” ma się wrażenie, że jest to grupa twórców przeniesiona wprost ze „Złotego Grona”. Po części tak jest, co najmniej dziesięciu artystów było uczestnikami tego ważnego wydarzenia artystycznego a trójka należała do ścisłej grupy organizatorów. Każdy z osobna może z dumą pochwalić się udziałem w najważniejszych w owym czasie spotkaniach artystycznych, wystaw zbiorowych o ogólnopolskiej i zagranicznej renomie. Napisać by można, żywa historia sztuki lokalnej i polskiej, tak jest w istocie.

Wystawa „Grono” to prezentacja twórców konsekwentnych, których paradoksalnie taka konsekwencja doprowadziła do zastoju wobec coraz dynamiczniejszej rzeczywistości artystycznej. Gdzie w takim razie tkwi atrakcyjność wystawy „Grono”? Odpowiedź jest zaskakująco prosta - w grupie pokazanych artystów. To lekcja pokoleniowa w kontekście lokalnej historii życia artystycznego.

Wystawa ta, to katalizator energii. Uruchoimiła ona twórczo niektórych artystów tkwiących w uśpieniu przez kilka, a nawet kilkanaście lat. Odsunęli oni od siebie swoją właściwą twórczość by sięgnąć do niej, sprowokowani wezwaniem do udziału w wyjątkowej wystawie jubileuszowej. Niektórzy artyści, jednak nie zaprzestali tworzyć, sumiennie i starannie prowadzili swoje działania. Osiągnęli tym samym rozpoznawalny dla siebie styl i manierę. Dla wielu współczesnych odbiorców, pewne reprezentacje mogą wydawać się banalne lub staroświeckie wobec nowych mediów oraz pełnego rozluźnienia stylowego. Jednak i w tym przypadku należy dostrzec swoisty atut. Dzisiaj w dobie rozbuchanej mnogości stylów i trendów artystycznych, niektóre prace prezentowane na wystawie mogą być pozytywnie zaskakujące. Sprowokować to może nowe pokolenie twórców do zainteresowania się tym, co działo się w ich środowisku

lat temu 40 czy 50. Zaproszeni na wystawę artyści zaprezentowali najnowsze prace, dla kilku uczestników oznaczało to sięgnięcie do swojego warsztatu po niemal kilkudziesięcioletniej przerwie. Wystawa „Grono” to próba sił reprezentantów starego, wydawać by się mogło zupełnie wybrzmiałego akademickiego tonu z nowymi czasami. Jednak jak pokazuje aktualna rzeczywistość artystyczna, następuje stopniowy powrót do akademickiego, warsztatowo dopracowanego malarstwa, od naturalistycznego do abstrakcyjnego. „Grono” to pokaz dla cierpliwego odbiorcy, który ma ochotę wniknąć w tak różnorodną rzeczywistość artystyczną, w której abstrakcyjne i sensualne pejzaże, abstrakcyjne powidoki sąsiadują z tradycyjnie warsztatowym malarstwem portretowym czy martwą naturą. Wystawa ta również udowadnia, że grafika warsztatowa, jak i plakat nie wymarły wraz z nastaniem cyfrowej ery. O swojej mocy przypomina również rzeźba, która współcześnie jako jedna z niewielu dziedzin w sztuce podejmuje fascynujący dialog ze swoją tradycją. Jeżeli artystom wystawy „Grono” towarzyszyły jakiegokolwiek obawy przed podjęciem próby wyjścia do publiczności, to nie były one uzasadnione, bo wbrew pozorom jest to twórczość na czas współczesnego eklektyzmu.

Konrad Schiller
wrzesień 2009

---

¹ Klemens Felchnerowski, Jubileusz X lecia ZPAP w Zielonej Górze, „Nadodrze”, 1964, nr 4.

GRONO

Przed wejściem do Galerii PRO ARTE. Na zdjęciu od lewej: Tadeusz Dobosz, Janusz Skiba, Anna Gapińska-Myszkiewicz, Józef Burlewicz, Adam W. Bagiński, Adam Falkiewicz, Krystyna Maj-Mazur, Barbara Schiller - Kurator wystawy, Bożena Cajdler-Gruszkiewicz, Agata Buchalik-Drzyzga, Marek Przeclawski, Halina Maszkiewicz, Witold Michorzewski, Witold Cichacz, Aleksandra Fichna-Chełkowska. W głębi kadru: Przemysław Gapiński - Prezes OZ ZPAP i Igor Myszkiewicz - Wiceprezes OZ ZPAP.

KATALOG

Adam Wojciech Bagiński

Agata Buchalik-Drzyzga

Józef Burlewicz

Bożena Cajdler-Gruszkiewicz

Witold Cichacz

Tadeusz Dobosz

Adam Falkiewicz

Aleksandra Fichna-Chełkowska

Anna Gapińska-Myszkiewicz

Halina Kozłowska-Bodek

Henryk Krakowiak

Krystyna Maj-Mazur

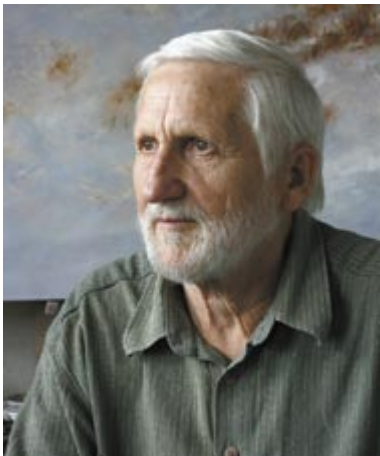
Halina Maszkiewicz

Witold Michorzewski

Telemach Pilitsidis

Marek Przeclawski

Janusz Skiba

Urodził się w 1940 r. w Toruniu. W latach 1961-66 studiował na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, uzyskując dyplom w pracowni prof. Stanisława Borysowskiego. W 1967 r. związał się z Zieloną Górą gdzie mieszka do dziś. W twórczości artysty dominuje malarstwo olejne i akwarele. Tworzy także obiekty i instalacje.

Swoje prace eksponował na 32 wystawach indywidualnych w galeriach, muzeach, salach wystawowych w kraju i za granicą, m.in.

Zielona Góra 1969, 1978, 1981, 1984, 1987, 1989, 1993, 1997, 1999, 2000; Niemcy - Achim 1991; Kraków 1992; Niemcy - Verden (Rathaus) 1992, 1995; Niemcy - Ulcen (Heimatmuseum) 1993; Hawa 1994; Niemcy - Zeven „Galerie im Ratskeller” 1995; Niemcy - Bremen (Janusz - Korczak - Haus) 1995; Niemcy - Cottbus (Wendischer Museum) 1996; Francja - Paryż (wystawa podczas Targów „Kraje i regiony świata”) 1996; Austria - Ried in Inkreis 1996; Sulechów - Galeria 24 1997; Gubin - Galeria Ratusz 2000; Sulęcín 2001; Gorzów Wlkp. (Klub Myśli Twórczej Lamus) 2002; Kozuchów (Galeria Zamkowa) 2005; 40. lat pracy twórczej - WMBP w Zielonej Górze - 2006; Międzynarodowy Dom Kultury, Międzyzdroje - 2007; Muzeum Pojezierza Myśliborskiego - 2007.

Zrealizowane obiekty i instalacje: 1991 - Instalacja plastyczna w otwartej przestrzeni z okazji Dni Zielonej Góry; 1992 - Realizacja obiektów i działania plastyczne do spektaklu pt. „Cień” sala „Arlekin”- WiMBP Zielona Góra; 1995 - Niemcy - Pritzen III Europa Biennale Niederlausitz - realizacja pt. „Zmienność”

Uczestniczył w ok. 100 wystawach zbiorowych w kraju i za granicą.

Prace w zbiorach: Wojewódzkiej i Miejskiej Biblioteki Publicznej im. C. Norwida w Zielonej Górze - Galeria autorska, Biblioteki Głównej Uniwersytetu Zielonogórskiego, Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze, Muzeum Regionalnego w Świebodzinie, Biura Wystaw Artystycznych w Zielonej Górze, Lubuskiego Muzeum Wojskowego w Drzonowie, Wendisches Museum w Cottbus oraz w licznych zbiorach prywatnych w kraju i za granicą, m.in. w Niemczech, Holandii, USA, Kanadzie.

Nad Sanem - olej, płótno | 70 x 50 cm | 2009
Brzeg - olej, płótno | 70 x 50 cm | 2009

Dolina - olej, płótno | 80 x 120 cm | 2009

*„Inspiruje mnie forma, która jest nieuchwytna,
a istnieje między mną, a rzeczywistością”.*

Adam W. Bagiński

Urodziła się w Siemianowicach Śląskich. Edukację artystyczną rozpoczęła w Liceum Sztuk Plastycznych w Bielsku-Białej. Studia na Wydziale Grafiki i Szkła w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych (obecnie ASP) we Wrocławiu. Dyplom Magistra Sztuki obroniła w pracowni grafiki u prof. Stanisława Dawskiego w 1967 roku. Członek ZPAP w Zielonej Górze, gdzie mieszka i pracuje od lat 70-tych.

Na jej sztukę składają się prace z wielu dziedzin i technik artystycznych i przez cały okres twórczości uprawia grafikę warsztatową i użytkową oraz malarstwo. Od drugiej połowy lat 70-tych tworzy tkaninę unikatową, co wiąże się z przynależnością do elitarnej grupy tkackiej 10xTAK we Wrocławiu. Nieprzerwanie zajmuje się malarstwem i rysunkiem, a w ostatnim 15-leciu tworzeniem kompozycji na bazie papieru czerpanego.

Swoją dorobek prezentowała na 42 wystawach indywidualnych oraz 130 wystawach zbiorowych w kraju i za granicą.

Obok działalności strictly artystycznej przez 20 lat zajmowała się pracą pedagogiczną jako nauczycielka rysunku i malarstwa w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych w Zielonej Górze, następnie w charakterze wykładowcy pracowała w Instytucie Sztuki i Kultury Plastycznej obecnego Uniwersytetu Zielonogórskiego. W połowie lat 90-tych kierowała Biurem Wystaw Artystycznych w Zielonej Górze.

Uczestniczyła w wielu plenerach, sympozjach i konferencjach, stypendystka Ministra Kultury i Sztuki. Liczne nagrody i wyróżnienia w każdej z uprawianych dziedzin sztuki. Prace jej autorstwa są w zbiorach Muzeum Ziemi Lubuskiej, Muzeum im. Dekerta w Gorzowie, Muzeum Tkactwa w Łodzi, CBWA w Warszawie, BWA w Zielonej Górze, Gorzowie

Wlkp., Wrocławiu, Jeleniej Górze, Katowicach i Pszczynie... oraz w galeriach prywatnych w kraju i za granicą.

Ma Galerię Autorską w Muzeum Wojskowym w Drzonowie k. Zielonej Góry. Agata Buchalik-Drzyzga uległa fascynacji papierem ręcznie czerpanym mając bogate doświadczenia z zakresu malarstwa, grafiki i tkaniny unikatowej. Żywiołowy temperament artystki pozwala na eksperymenty i próby w każdej z dziedzin sztuki. Prace zielonogórzanki „budowane” są z fragmentów rysunkowych, malarskich i to daje bogactwo faktur i kolorystyczne wysmakowanie.

Leszek Kania

Z cyklu *Dwa Światy* - papier ręcznie czerpany, collage, rysunek | 70 x 50 cm | 2009
Zapiski Pamięci II - papier ręcznie czerpany, collage, rysunek | 70 x 50 cm | 2009

Dwa Światy - akryl, olej, płótno | 75 x 75 cm | 2009

Urodzony w 1938 r. we Frampolu na Ziemi Zamojskiej. Studiował w latach 1957-1963 na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, uzyskując dyplom w pracowni prof. Hanny Rudzkiej-Cybisowej. W roku 1963 osiedlił się w Zielonej Górze. Od roku 1971 pełnił przez trzy kadencje społeczną funkcję prezesa Okręgu ZPAP w Zielonej Górze.

Wystawy indywidualne: Zielona Góra 1968, 1986, 1989; Kraków 1970; Gdańsk 1987; w latach 1978-1990 stała prezentacja w ramach Galerii Autorskiej w Muzeum Ziemi Lubuskiej.

Wystawy zbiorowe (wybór): Ogólnopolskie Wystawy i Sympozja „Złotego Grona” w Zielonej Górze w latach 1963-1981; II Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego Szczecin 1964; Ogólnopolska Wystawa Malarstwa Młodych Sopot 1965, 1968; „Bielska Jesień” Bielsko Biala 1968; Plastyka Ziem Zachodnich i Północnych, BWA Olsztyn 1985; wystawa „Życie Ludzkie Los Ziemi” zorganizowana z okazji Kongresu Intelktualistów w Obronie Pokojowej Przyszłości Świata, Zachęta, Warszawa 1986; „Polish Modern Art.” New Delhi, Madras 1988; „Kunst Uit Polen” Stadskanaal 1988. Nagrody: wyróżnienie w dziedzinie malarstwa - IV „Złote Grono” 1969; II nagroda - VI „Złote Grono” 1975; wyróżnienie - VII „Złote Grono” 1977; laureat nagród publiczności „Złotego Grona” 1971, 1973, 1975, 1977; nagroda II stopnia Ministra Kultury i Sztuki za twórczość plastyczną 1983; laureat przeglądów plastyki lubuskiej „Salon Jesienny” 1973, 1974, 1976, 1977; Lubuska Nagroda Kulturalna 1971; Miejska Nagroda Kulturalna 1975.

Prace w zbiorach m.in.: Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze,

Wojewódzka i Miejska Biblioteka Publiczna im. C. Norwida w Zielonej Górze, Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Zielonej Górze oraz kolekcje prywatne w kraju i za granicą m.in. w Niemczech, Holandii, Danii i USA.

Twórczość w zakresie malarstwa sztalugowego, grafiki, projektowania graficznego.

Pejzaż z wędrowcem - olej na płycie | 90 x 120 cm | 2009

Urodzona w Kaliszu. Studiowała na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu M. Kopernika w Toruniu. Dyplom w pracowni prof. S. Borysowskiego w 1965r. Uprawia malarstwo sztalugowe i rysunek.

Wystawy indywidualne: 1971 - „Portrety ,71”, BWA Zielona Góra; 1981 - „Portrety ,81”, BWA Zielona Góra; 1990 - „25-lecie dorobku twórczego”, salon wystawowy WiMBP, Zielona Góra; 1993 - „Bożena Cajdler-Gruszkiewicz - malarstwo, rysunek”, BWA Zielona Góra; 1994 - wystawa malarstwa i rysunku, Galeria 24, Sulechów; 1994 - wystawa malarstwa i rysunku, Galeria, Nowa Sól; 1998 - wystawa malarstwa, filharmonia, Zielona Góra; 2005 - „Bożena Cajdler-Gruszkiewicz Malarstwo z lat 1965-2005”, Muzeum Ziemi Lubuskiej; 2005 - wystawa - Klub Myśli Twórczej - Gorzów Wlkp.; 2007 - wystawa, Zamek, Kożuchów; 2008 - wystawa malarstwa, Muzeum Miejskie, Nowa Sól.

Prace w zbiorach: Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze, Wojewódzka i Miejska Biblioteka Publiczna im. C. Norwida w Zielonej Górze, Uniwersytet Zielonogórski, BWA w Opolu i Białymstoku, Muzeum w Paradyżu, kolekcje prywatne.

Portret z Vermeerem - olej, płótno | 92 x 65 cm | 2009

Portret z Simonettą - olej, płótno | 80 x 60 cm | 2008

Bukiet z niezabudkami - olej, płótno | 50 x 70 cm | 2009

Urodził się w Krakowie w 1934 roku. Studiował na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej oraz na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Brał udział w wystawach okręgowych ZPAP w Zielonej Górze, w wystawie Malarstwa Młodego Pokolenia w Sopocie - nagroda specjalna PSP oraz stypendium Hotel Lambert w Paryżu w 1960 r., IV Wystawie Ziemi Zachodnich (Wrocław 1966). Uczestnik Złotego Grona (II 1965 i III 1967). Wystawy indywidualne: 1967 - Klub MPiK, Gorzów Wlkp.; 1968 - BWA, Zielona Góra. Prace w zbiorach Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze, Muzeum w Gorzowie Wlkp., zbiorach prywatnych w kraju i za granicą.

Jest laureatem konkursów na plakat: Złotego Grona (I miejsce - 1963, 1965), Zjazdu Pisarzy Ziemi Zachodnich i Północnych (I miejsce - 1968), Festiwalu Filmów Fabularnych w Łagowie (I miejsce - 1976), Międzynarodowego Festiwalu Zespołów Pieśni i Tańca w Zielonej Górze (I miejsce - 1976), Plakatu Winobraniowego (I miejsce - 1968).

Ważniejsze realizacje: w zakresie metaloplastyki - wystrój plastyczny wnętrza statku M/S Ziemia Lubuska (1966-67); wystrój wnętrza kawiarni Staromiejska w Zielonej Górze (1980) i hotelu w Słubicach (1972), Melpomena - Teatr Lubuski (1978); malarstwa ściennego - Urząd Stanu Cywilnego w Strzelcach Krajeńskich (1974); kawiarnia Bieriozka, Zielona Góra (1972); Urząd Stanu Cywilnego, Lubsko; w zakresie mozaiki - projekt i realizacja mozaiki na ścianie Auli Uniwersytetu Zielonogórskiego (Gagarin - 1969); na ścianie biurowca Huty Miedzi w Głogowie (1972). Ponadto płaskorzeźby w metalu i obrazy o tematyce sakralnej

dla klasztoru OO. Paulinów na Jasnej Górze i w Bachledówce k/Poronina (1970-72), klasztoru OO. Franciszkanów w Niepokalanowie k/Warszawy (1972-78); projekt i realizacja tympanonu (herbu miasta) nad wejściem do Ratusza, Zielona Góra (1998); plakiety i medale dla instytucji państwowych i kulturalnych woj. lubuskiego oraz Wyższej Szkoły Oficerskiej w Dęblinie; projekty graficzne i wydawnicze dla wydawnictw lubuskich.

Odnaczenia: Zasłużony Działacz Kultury (MKiS, 1976); Złoty Krzyż Zasługi (RP, 1986).

Obecnie zajmuje się sztuką użytkową, konserwatorską i płaskorzeźbą w metalu.

Bez Tytułu - olej na płótnie | 52 x 52 cm | 2009

Urodzony w 1937 roku. Studiował na Wydziale Rzeźby ASP w Krakowie. Dyplom w 1963 roku.

Udział w wystawach zbiorowych lokalnych i ogólnopolskich, m.in.: 1965, 1967, 1969, 1975, 1977 - „Złote Grono”, Zielona Góra; 1968 - Plener Rzeźbiarski, Orońsko; 1969, 1970 - Spotkania Rzeźbiarskie, Poznań; 1970 - Symposium Plastyki „Wrocław, 70”. Organizator i uczestnik Zielonogórskich Spotkań Rzeźbiarskich, Zielona Góra 1978.

Autor i współautor rzeźb plenerowych i pomników: *Władysława Jagiełły* - Skwierzyna; *Janusza Korczaka* - Zielona Góra; *Baby* - Amfiteatr, Zielona Góra; *Rodzina* - os. Łużyckie, Zielona Góra; *Kwiaty* - Palmiarnia, Zielona Góra; autor medalu „Złotego Grona”.

Wielokrotnie odznaczany i nagradzany, m.in.: Lubuska Nagroda Kulturalna, Zasłużony Działacz Kultury.

Prace w zbiorach m.in.: Ministerstwa Kultury, Muzeum Okręgowego w Zielonej Górze i zbiorach prywatnych.

Kamienne serce - kamień | 2009

Najeżdźca - drewno, metal, kamień | 2009

Kamień na kamieniu - kamień | 2009

Urodzony w 1930 roku we Lwowie. Studia na Wydziale Malarstwa, fakultatywnie na Wydziale Grafiki Krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych odbył w latach 1951-57. W 1957 r. dyplom w pracowni prof. Hanny Rudzkiej-Cybisowej. Od roku 1958 członek rzeczywisty Związku Polskich Artystów Plastyków w Zielonej Górze.

Uczestniczy w życiu artystycznym środowiska plastyków lubuskich eksponując swoje prace malarskie i grafikę na licznych wystawach w kraju i za granicą. W latach 1961-70 wiąże się czynnie z międzyśrodowiskową grupą twórczą „Kraąg” skupiającą malarzy polskich o pokrewnym profilu orientacji twórczej z kraju i Wielkiej Brytanii. Wystawia wspólnie z grupą w Londynie, Krakowie, Warszawie, Wrocławiu, Poznaniu i Zielonej Górze. Ponadto bierze udział w takich znaczących wystawach jak: Wystawy Plastyki Ziemi Nadodrzańskich”, Wrocław, Warszawa; wystawy „Złotego Grona” w Zielonej Górze; „Festiwal Polskiego Malarstwa” w Szczecinie (na III - medal i wyróżnienie); „Festiwal Współczesnego Młodego Malarstwa Polskiego” w Sopocie, 1965 (bonus w postaci stypendium artystycznego w Paryżu); zaproszenie i prezentacja malarstwa w „Spotkaniach Krakowskich” oraz udział w wystawach grupowych w Berlinie, Liublianie, Frankfurt, Cottbus.

W dorobku ponadto 5 wystaw autorskich, parę nagród (w tym pierwszą) i wyróżnień na wystawach i konkursach. „Lubuskie Nagrody Kulturalne” w 1966 i 1990, Nagroda Kulturalna Miasta Zielona Góra w 2008 roku.

Uprawia malarstwo, grafikę, rysunek, grafikę książkową i wystawienniczą.

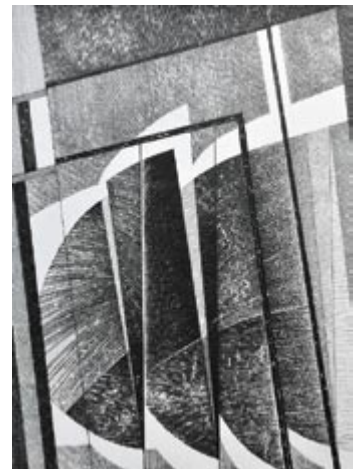
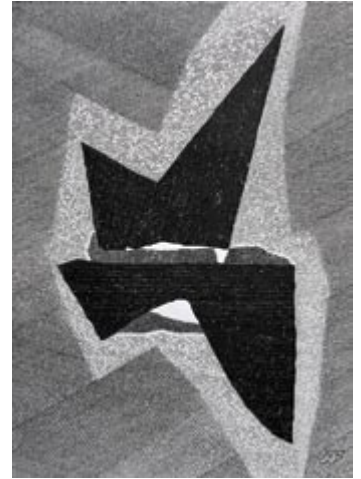
Z cyklu *Improwizacje* - rapitogram 017, rys. tuszem | 49 x 35 cm | 2008

Rytm - rapitogram 029, rys. tuszem, collage | 50 x 35 cm | 2009

Znak - rapitogram 026, rys. tuszem | 48 x 35 cm | 2008

Z cyklu *Improwizacje* - rapitogram 025, rys. tuszem | 49 x 35 cm | 2008

Urodzona w Katowicach w 1949 roku. Ukończyła ASP w Krakowie, wydział grafiki w Katowicach, dyplom w pracowni Andrzeja Pietscha w 1974 roku. Członek ZPAP od 1981 roku.

Wystawy indywidualne: 1975 - Katowice, Galeria Puls; 1977 - Katowice, Galeria KMPiK; 1984 - Zielona Góra, Galeria BWA; 1989 - Zielona Góra, Galeria „U Jadźki”; 1981 - Niemcy, Braunschweig; 1994 - Zielona Góra, Galeria „U Jadźki”; 2003 - Zielona Góra, Galeria „Pro Arte”; 2007 - Zielona Góra, Galeria w Starej Fabryce Marii Idzikowskiej; 2008 - Zielona Góra, Galeria „U Jadźki”.

Przez wiele lat współpracowała z teatrami lalkowymi projektując scenografię. Uprawiane dyscypliny sztuki: grafika, rysunek i malarstwo.

„Skwapliwie korzystam z bogactwa otaczającej nas rzeczywistości i maluję „martwe natury”, i to co żyje, rośnie i kwitnie, płynie i kłębi się. A dlaczego konie? To pytanie nie ma swojej odpowiedzi...”

Aleksandra Fichna-Chełkowska

Gniady - olej, płótno | 60 x 50 cm | 2009

Martwa natura ze świecą - olej, płótno | 40 x 40 cm | 2009

Nalewka - olej, płótno | 40 x 40 cm | 2009

Urodzona w 1941 roku. Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu (dyplom z malarstwa w pracowni prof. Stanisława Borysowskiego w 1965).

Ważniejsze wystawy indywidualne: Zielona Góra, Gorzów, Radom, Verden (Niemcy).

Udział w wystawach ogólnopolskich: Festiwal Malarstwa Współczesnego (Szczecin); Złote Grono (Zielona Góra) „Dziecko w malarstwie” (Warszawa); „Polskie malarstwo portretowe” (Radom).

Udział w wystawach zagranicznych środowiska zielonogórskiego, m.in. w Niemczech, Rosji, Szwecji, Brukseli.

Prace w zbiorach muzeów i kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą. Zajmuje się malarstwem i rysunkiem.

Kaluża - olej, płótno | 80 x 100 cm | 2007

Ogród - olej, płótno | 80 x 100 cm | 2007

Wierzby - olej, płótno | 75 x 100 cm | 2008

Studia ukończyła w roku 1971 na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, w pracowni prof. Jacka Pugeta i prof. Mariana Koniecznego. Bezpośrednio po uzyskaniu dyplomu pracowała w Krakowskiej Pracowni Konserwacji Zabytków.

Działalność twórczą rozpoczęła w Zielonej Górze w roku 1974, biorąc udział przede wszystkim w wystawach lokalnych: 1976 - Wyróżnienie na V Salonie Jesiennym za zestaw medali; 1977 - Wyróżnienie na VI Salonie Jesiennym za zestaw medali; 1978 - Udział w zielonogórskich Spotkaniach Rzeźbiarskich (Realizacja dwóch rzeźb „Ptaki” i „Winiarka” - I miejsce w plebiscycie publiczności); 1981 - Udział w konkursie na projekt pomnika MATKI-POLKI-PROJEKT - wskazany do realizacji; 1987 - Dwa wyróżnienia w ogólnopolskim konkursie na projekt medalu upamiętniającego idee pokoju pod hasłem: „RADOŚĆ ŻYCIA-POKÓJ”; 1988 - II nagroda w ogólnopolskim konkursie na opracowanie projektu medalu Narodowej Rady Kultury; 1988 - Udział w międzynarodowym sympozjum rzeźbiarskim w Hoyerswerdzie - Rzeźba zrealizowana w Cottbus; 1988 - Nagroda Kulturalna Miasta za rok 1988; 1990 - Lubuska Nagroda Kulturalna I stopnia za twórczość rzeźbiarską.

Zajmowała się również małą formą rzeźbiarską. Od kilkunastu lat również maluje, głównie portrety i kopie obrazów starych mistrzów.

Wędkarz - gips patynowany | 2008

Rondane - olej, płótno | 60 x 90 cm | 2009

Portret rektora Eckerta - olej, płótno | 110 x 80 cm | 2009

Portret rektora Kisielewicza - olej, płótno | 110 x 80 cm | 2007

Urodzony w 1941 w Bydgoszczy. Nauka w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych w Bydgoszczy (1956-1961). Studia artystyczne w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Gdańsku (1961-1967) - malarstwo, ceramika i pedagogika. Dyplom w pracowni prof. Krystyny Łady-Studnickiej i prof. Hanny Żuławskiej (1967).

W ciągu 42 lat pracy twórczej zorganizował 46 wystaw indywidualnych m.in.: w Bydgoszczy, Zielonej Górze, Gorzowie Wlkp., Berlinie, Norymberdze, Londynie.

Nagrody i wyróżnienia: 1973 - wyróżnienie „Salon Jesienny”; 1984 - III nagroda „Moje Miasto - Propozycje”; 1985 - wyróżnienie „Impresje - Propozycje”; 1987 - I nagroda za dzieło plastyczne „Salon Jesienny”; 1990 - Lubuska Nagroda Kulturalna; 2002 - Nagroda Kulturalna Wójta Gminy Świdnica; 2004 - Honorowy obywatel Gminy Świdnica; 2005 - Animator Kultury Roku 2005; 2008 - Lubuski Animator Kultury; Nagroda Kulturalna Miasta Zielona Góra.

Obecnie zajmuje się malarstwem sztalugowym i ściennym.

Martwa natura - akryl, karton | 70 x 50 cm | 2009

Stragan - akryl, płótno | 120 x 136 cm | 2001

Martwa natura - akryl, papier | 80 x 60 cm | 2009

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Specjalizacja - grafika w pracowni Edwarda Piotrowicza. Dyplom uzyskała w 1965 roku. W Zielonej Górze przebywa od 1965 roku. W ramach działalności związkowej prowadziła sekcję grafiki.

Nagrody i wyróżnienia: 1979 - Lubuska Nagroda Kulturalna za zasługi dla województwa; 1980 - Nagroda Kulturalna Prezydenta Miasta Zielona Góra.

Ważniejsze wystawy: 1965, 1967 - „Złote Grono”; 1978 - Międzynarodowe Triennale Rysunku.

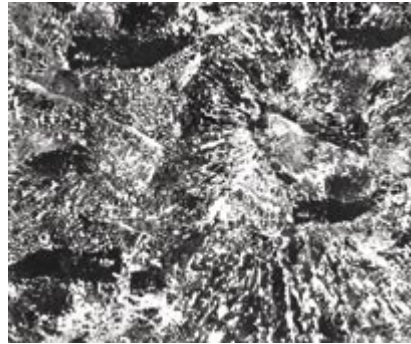

Przemijanie - akryl, olej, płótno | 90 x 80 cm | 2009

Przenikanie - rys. tuszem | 74 x 49 cm | 2007

Ożenek - rys. tuszem | 57 x 71 cm | 2007

Przemijanie - rys. tuszem | 60 x 70 cm | 2009

Halina Maszkiewicz ukończyła z wyróżnieniem Państwową Wyższą Szkołę Sztuk Plastycznych we Wrocławiu w 1963 roku.

Głównym kierunkiem jej działalności twórczej w pierwszych latach po studiach było projektowanie wnętrz i form użytkowych, w następnych rysunek i malarstwo zarówno w technice akwarelowej jak i olejnej. Ponadto przez pięć lat prowadziła zajęcia z malarstwa z grupą dzieci niepełnosprawnych - z porażeniem mózgowym. Obecnie zajmuje się portretem - także w miniaturze.

Swoje prace prezentuje w ramach wystaw indywidualnych i zbiorowych. Wiele z nich znajduje się w zbiorach Muzeum Okręgowego i Biura Wystaw Artystycznych w Zielonej Górze oraz w zbiorach prywatnych w Polsce, Belgii, Francji, Holandii, RFN, USA i Australii.

Wieża, Zielona Góra - akwarela, papier czerpany | 15 x 15 cm | 2007

Starówka - akwarela, papier czerpany | 13 x 18 cm | 2005

Stare miasto - akwarela, papier czerpany | 13 x 18 cm | 2005

Urodzony w 1948 we Włocławku. Studia na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Dyplom w zakresie grafiki warsztatowej w pracowni prof. Edmunda Piotrowicza w 1973.

Udział w wielu wystawach plakatu w kraju i za granicą. Liczne wystawy indywidualne i nagrody w konkursach ogólnopolskich. Prace w zbiorach muzeów w kraju i za granicą.

Od roku 1991 nauczyciel akademicki Wyższej Szkoły Pedagogicznej, a potem Uniwersytetu Zielonogórskiego w Zielonej Górze. W latach 2002-2003 dyrektor Instytutu Sztuki i Kultury Plastycznej Wydziału Artystycznego UZ. W latach 2002-2006 prezes zielonogórskiego okręgu ZPAP. Obecnie profesor nadzwyczajny w Zakładzie Projektowania Graficznego w Instytucie Artystycznym Wydziału Sztuk Pięknych UMK w Toruniu i PWSZ w Głogowie.

Główne obszary jego działalności twórczej to projektowanie graficzne i grafika.

Urodził się w 1941 roku w Kivotos – Grecja. W latach 1961 – 1967 studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, dyplom – w pracowni malarstwa prof. Jerzego Nowosielskiego.

Najważniejsze realizacje: kompozycje abstrakcyjne, cykl obrazów poświęconych ochronie środowiska, cykl przemysłowy, cykl obrazów o tematyce antywojennej, cykl batalistyczny, cykl poświęcony faunie morskiej, obrazy erotyczne, obrazy metaforyczne.

Zrealizował 60 wystaw indywidualnych, uczestniczył w ponad 300 wystawach zbiorowych.

Laureat 38 nagród i wyróżnień prestiżowych wystaw malarstwa w Polsce i Grecji. Uczestnik wielu plenerów malarskich w kraju i za granicą. Jego prace znajdują się w muzeach i kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą.

Autor tomików poezji: *Ukrzyżowanie według Telemacha* - 1992, *Powrót do Itaki* - 1997, *Aliki* - 2008, *Auryga* - 2008, *Niobe* - 2008 oraz powieści biograficznej *Bezsenne oko* - 2000.

Zajmuje się malarstwem, rysunkiem.

Ona i On - olej na płótnie | 120 x 70 cm | 2007

Twarze - olej na płótnie | 65 x 80 cm | 2007

Łagowianka - olej na płótnie | 70 x 50 cm | 2009

Portret starszej pani - olej na płótnie | 70 x 50 cm | 2009

Portret wędkarza - olej na płótnie | 70 x 50 cm | 2009

Urodzony w 1942 w Janowie Lubelskim. Studiował w pracowniach Xawerego Dunikowskiego, Borysa Michałowskiego i Jerzego Boronia w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych we Wrocławiu. Jeden z trzech ostatnich studentów Xawerego Dunikowskiego. Dyplom na Wydziale Rzeźby uzyskał w 1967. Asystent prof. Borysa Michałowskiego w latach 1967-69. Członek ZPAP od 1968.

Wystawy indywidualne: 1968 - Wrocław; 1972 - Krosno Odrzańskie; 1992 - Sellow / Niemcy; 1993 - Yerden / Niemcy.

Wystawy zbiorowe: 1968 - Plastyka Ziem Nadodrzańskich - Wrocław; 1969 - Portret w rzeźbie - Wrocław; 1981 - Salon Jesienny w Gorzowie Wlkp.; 1995 - Wystawa Plastyki Zielonogórskiej - Lipsk; 1973-1997 - Udział w Salonach Jesiennych w Zielonej Górze.

Ważniejsze realizacje: Pomnik Powrotu Ziem Środkowego Nadodrza do Macierzy w Krośnie Odrzańskim; Popiersie C.K.Norwida w Bibliotece Woj. w Zielonej Górze; Rzeźby plenerowe - „Wzrastanie I” i „Wzrastanie II” na Wzgórzach Winnych w Zielonej Górze.

Nagrody i wyróżnienia: 1968 - Wyróżnienie w Ogólnopolskim Konkursie na Pomnik „Bohaterom przełamania Wału Pomorskiego” - Koszalin; 1969 - I i II nagrodę w konkursie na medal „XXV Rocznica Powrotu Dolnego Śląska do Macierzy” - Wrocław; 1980 - Wyróżnienie za rzeźbę „Źródło” na Salonie Jesiennym - Gorzów Wlkp.; 1981 - Nagrodę i medal za Dzieło Plastyczne roku - Zielona Góra; 1984 - Lubuska Nagroda Kulturalna Wojewody Zielonogórskiego za całokształt twórczości; 1997 - wyróżniony Nagrodą Publiczności na Salonie Jesiennym w Zielonej Górze.

Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego we Wrocławiu i Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze oraz w zbiorach prywatnych w Polsce, Niemczech, Szwecji i Kanadzie.
Zajmuje się rzeźbą.

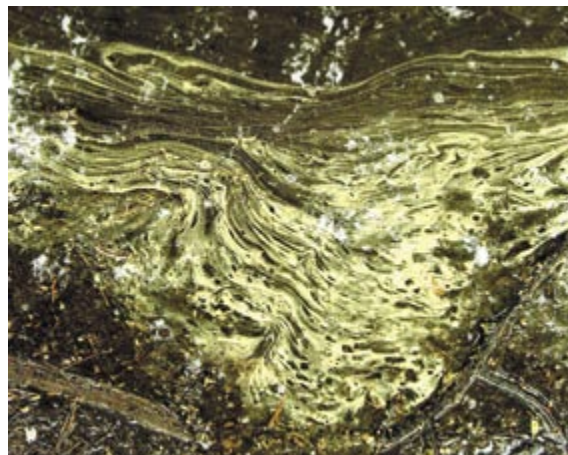

Różowa - technika własna | 2009

Przenikanie - technika własna | 2009

Urodził się w 1932 roku w Kalinowszczyźnie. Studiował w ASP w Krakowie, malarstwo u prof. J. Świdorskiego i W. Taranczewskiego, drzeworyt u prof. L. Gardowskiego. Dyplom z wyróżnieniem uzyskał na Wydziale Malarstwa w 1959 r. Mieszka i pracuje w Zielonej Górze. Tworzy w zakresie grafiki i malarstwa, oraz fotografii.

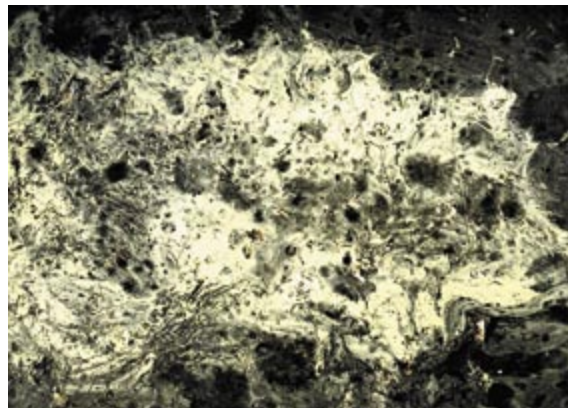
Miał 23 **wystawy indywidualne** m.in.: 1996-Gdańsk; 1997 - Zielona Góra; 1998 - Bydgoszcz; 2000 - Kielce.

Brał udział w ok. 190 wystawach zbiorowych. Ważniejsze to: 1966 - Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin; 1979 - Polsko-Fińska Wystawa Grafiki Marynistycznej, Gdańsk - Szczecin - Helsinki; 1997 - Partnerstwo Miast i Regionów Przygranicznych, Tijuana (Meksyk); 2005 - Pamięć i Uczestnictwo-Gdańsk.

Nagrody i wyróżnienia m.in.: 1981 - I nagroda i medal na Salonie Jesiennym w Gorzowie Wielkopolskim; 2001 - I nagroda w konkursie Prezydenta Miasta Gdańska „Prace Instruktorów i ulubione prace ich uczniów”, Gdańsk.

Prace w zbiorach m.in.: Biblioteki Narodowej w Warszawie, Biblioteki Narodowej im. Cyryla i Metodego w Sofii, Biblioteki i Muzeum Satefico „P. Carcano” de Como, Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze, Muzeum im. Przytkowskich w Jędrzejowie, Muzeum Historii i Fotografii w Krakowie, oraz w wielu innych bibliotekach i muzeach w kraju i za granicą, jak też w zbiorach prywatnych.

Członek nadzwyczajny ZPAP od 19 XI 1959, zwyczajny od 23 II 1965 roku. Stypendysta Ministerstwa Kultury i Sztuki w latach 1981, 1984, 1989.

Bez tytułu – fotografia, druk cyfrowy | 65 x 100 cm | 2009

Bez tytułu – fotografia, druk cyfrowy | 80 x 100 cm | 2009

Bez tytułu – fotografia, druk cyfrowy | 70 x 100 cm | 2009

Galeria PRO ARTE
Zielona Góra
ul. Stary Rynek 2-3
www.zpap.zgora.pl

Katalog towarzyszy wystawie GRONO zorganizowanej w galerii PRO ARTE
Okręgu Zielonogórskiego Związku Polskich Artystów Plastyków
w październiku 2009 roku

Kurator wystawy:
BARBARA SCHILLER

Zdjęcia:
Tomasz Daikler

Fotografie na stronach:
14-15, 16 (portret), 20 (portret), 32 (portret), 36-37, 38-39, 42-43
zostały dostarczone przez autorów.

Fotografia i montaż na str. 8:
Wacław Serdeczny

Projekt i przygotowanie do druku:
Wacław Serdeczny

Wydawca:
Okręg Zielonogórski ZPAP

Druk:
Zakład Poligraficzny FILIP
ul. Dolina Zielona 9a
Zielona Góra
www.zpfilip.pl

Zielona Góra

to miasto prężne gospodarczo, nowoczesne, przyjazne i młodzieńcze.

Dynamiczne dzięki licznym inwestycjom i rozrywkowe za sprawą szerokiej oferty kulturalnej.

To miasto z dobrym klimatem, otwarte dla gości i nowych mieszkańców, konsekwentnie odradzające tradycje winiarskie. Jedyne miasto w Polsce, w którym przetrwała tradycja Winobrania.

Urząd Miasta Zielona Góra
ul. Podgórna 22
65-424 Zielona Góra

tel. +48 68 456 41 00
fax +48 68 456 41 55
e-mail: urządmiasta@um.zielona-gora.pl

www.zielona-gora.pl

ZPAP
OKRĘG ZIELONOGÓRSKI
1954 – 2009

2001 – 2011 dekada stulecia ZPAP